

Cộng Đoàn Thánh Martin de Porres

ĐỒNG HÀNH

Số 29
Tháng 7, 2008

T H Ô N G B Á O

Thánh Lễ Tiếng Việt cho Tháng 8
Lúc 1 giờ tại nhà thờ Westside

- Chúa Nhật, ngày 3 tháng 8
- **Cung Nghinh Đức Mẹ**
Chúa Nhật, ngày 17 tháng 8

Lúa Hay Cỏ

Chúa Nhật thứ 16 mùa thường niên
20/7/2008

Ellsworth Kalas nói trong cuốn *Parables from the Back Side*: Ở Trung Đông có một loại cỏ, trông rất giống lúa, nhất là lúc còn nhỏ. Ngày cả những nhà nông lành nghề cũng nhầm lẫn nhận định là lúa hay cỏ.

Chính vì khó nhận định lúa hay cỏ nên Chúa Giêsu trong bài Phúc âm hôm nay đã bảo "*Hãy cứ để cả hai lớn lên.*" Các người làm công thấy trong vườn có cả lúa và cỏ nên định nhổ sạch cỏ. Ông chủ đã quyết định "*Hãy cứ để vậy kéo khi nhổ cỏ lòng, các anh nhổ cả lúa.* Đến ngày tận thế, các thiên thần sẽ thu cỏ đốt đi và thu lúa vào kho" (Mt 13, 29-30). Đó là ý định của Chúa: điều tốt và điều xấu vẫn hiện diện bên nhau trong cùng một mảnh vườn. Trong vườn thế giới hôm nay, cũng có cả lúa và cỏ lòng, có người tốt cũng có người xấu. Chúng ta đừng ngỡ khi thấy có cỏ dại. Cỏ dại là sự kiện hiển nhiên sau vườn địa đàng.

Đừng phán đoán cho ai là xấu. Đừng tìm cách tẩy chay những ai mình nghĩ là xấu. Chỉ có Chúa mới biết được các sự việc cùng với chủ đích của những việc đó nên chỉ có Chúa mới có quyền phán quyết. Chúa dạy rõ ràng: "*Đừng xét đoán để khỏi bị đoán xét*" (Mt 7, 1). Khi tôi phán đoán người khác thì tôi đã là người không làm theo lời Chúa dạy, là người xấu rồi.

Chúng ta sẽ sai lầm khi xét định, và sự sai lầm của tôi sẽ làm tổn hại đến người khác như là người nhổ cả cỏ và lúa. Nhiều khi chúng ta cố loại trừ những người xem ra xấu vì có ý kiến khác với chúng ta, ra khỏi cộng đoàn chúng ta, làm cho gia đình con cháu họ cũng tách lìa cộng đoàn và làm cho bao người khác lung lạc. Nhiều tổ chức muốn cho cánh đồng của mình tinh tuyền: không chấp nhận một ai có điều sai lỗi, không chấp nhận một ai có ý kiến khác, mặc dầu cánh đồng của họ phải nhỏ lại để dễ kiểm soát. Nhưng ngay những tổ chức đó cũng không thoát được những khiếm khuyết vì con người có ai hoàn hảo.

Hơn nữa, con người hôm nay có thể là lúa, mai lại là cỏ. Lúa vẫn là lúa, cỏ vẫn là cỏ, nhưng người thì khác. Một người xem như xấu không phải mãi mãi là xấu. Bao người trẻ đã một thời phá làng phá xóm, nhưng nhờ sự yêu thương kiên nhẫn của những người chung quanh, họ đã làm lại cuộc đời thành những người đàng hoàng. Cuộc đời biết bao vị thánh đã chứng tỏ điều đó. Điển hình là thánh Âu Cơ Tinh. Âu Cơ tinh đã một thời xa hoa trụy lạc, nhưng ngày kia, tâm hồn Âu Cơ Tinh đổi mới khi ánh sáng Tin Mừng lọt vào. Chàng học hỏi giáo lý Công giáo và trở lại đạo. Từ đây, chàng tìm được bí quyết sống hạnh phúc: tin vào Lời Chúa, mang ra thực hành trong đời sống và loan truyền cho người khác. Âu Cơ Tinh đã nên thánh.

Ai xấu tốt không phải việc tôi phán quyết, tôi chỉ biết chính tôi cũng xấu tốt lẫn lộn. Có lúc chính tôi đã làm điều xấu. Tôi cố gắng nhờ ơn Chúa biến đổi tôi thành lúa tốt, sống là người tốt, sống theo lời Chúa như giống tốt đã gieo vào lòng tôi.

Lạy Chúa, xin cho con đừng bao giờ xét đoán ai. Xin cho trái tim con rộng mở, yêu thương, hiểu biết, rộng lượng và quảng đại với mọi người nhất là những ai kém may mắn hơn con về tinh thần và thể xác.

Lm Raymond Châu Diên, CMC

Đáp Ca: Lạy Chúa, Chúa nhân hậu và khoan dung.

*****

Ý chỉ cầu nguyện của Đức Thánh Cha

Ý chỉ chung: Cầu cho sự gia tăng số người thiện nguyện biết mau mắn và quảng đại phục vụ cộng đoàn Kitô hữu.

Ý chỉ truyền giáo: Cầu cho Ngày Giới Trẻ Thế Giới tại Sydney, Úc Châu sẽ khơi dậy ngọn lửa tình yêu thiêng liêng trong các bạn trẻ và giúp họ trở thành những người gieo vãi hy vọng cho một nhân loại mới.

Phúc Âm Qua Thi Ca

Chúa Nhật XVI Thường Niên (20/7/08)

Đất trần lúa lẫn cỏ lòng,
Nhân trần thiện ác sống chung ở đời.
Vàng thau, lúa cỏ nơi nơi,
Tình yêu của Chúa cao vời đã khuyên.
Cả hai cứ để lớn lên,
Đến mùa gặt, lúa ta truyền tồn kho.
Cỏ lòng gan ác trối gò,
Góp gom bỏ cả vào lò hỏa thiêu.

Chúa Nhật XVII Thường Niên (27/7/08)

Biết điều phải liệu dám liều,
Quyết tâm thực hiện dầu nhiều gian nan.
Dụ ngôn ngọc quý Chúa ban,
Nước trời muốn, phải lo toan nhọc nhằn.
"Lăn vào bếp mới có ăn",
Đốc toàn nỗ lực xả thân kiên trì.
Không làm mà hưởng khác chi,
Thịt thơm, bánh sữa chẳng chi xu nào.
Cài trong bẫy, chuột ước ao,
Không làm muốn hưởng chui vào mới hay.

Trương Hoàng

Kiến Thức Và Khôn Ngoan

Chúa Nhật 17 Mùa Thường Niên (27/7/08)

Một viên luật sư và một kẻ giết người bị kết án tử hình. Và cả hai phải chọn một trong ba phòng. Phòng thứ nhất nóng như lửa hỏa ngục. Phòng thứ hai đầy những rắn độc. Phòng thứ ba đầy những sư tử bị bỏ đói lâu năm. Viên luật sư chết nhưng kẻ sát nhân lại sống sót. Tại sao?

Câu trả lời hãy dành lại ở đoạn cuối bài suy niệm này. Nhưng hãy nghe đại văn hào Leo Tolstoy kể câu chuyện về một Giám Mục đi thuyền cập vào một hòn đảo vắng. Neo thuyền xong, vị Giám Mục lên bờ thì thấy có một nhà nguyện nhỏ có ba thầy dòng sinh sống. Cả đời chưa bao giờ gặp một Giám Mục nên họ vui mừng lắm. Trò chuyện một lát, họ xin người khách quý kia ban cho họ một chút 'khôn ngoan'.

Vị Giám Mục liền hỏi: "Thế mỗi ngày các thầy cầu nguyện như thế nào?" Ba thầy liền gãi đầu gãi tai thú thật là vốn quê mùa dốt nát nên chỉ biết nói mỗi câu: "Thiên Chúa là Ba Ngôi, chúng con là ba người. Amen." Vị Giám Mục phá ra cười ra điều chế diễu và ba hoa giảng giải thần học rồi bắt ba thầy dòng chất phác kia phải học thuộc lòng một vài kinh khác. Nói đoạn, vị Giám Mục cùng đoàn tùy tùng xuống thuyền.

Vừa ra khơi, họ nghe tiếng la thất thanh và có ba bóng người chạy như bay trên mặt nước vừa vẫy tay vừa kêu lớn tiếng: "Xin Đức Cha dừng lại!" Vừa lên thuyền, cả ba quỳ sụp xuống: "Chúng con quên tiết mấy kinh nguyện Đức Cha dạy mất rồi!" Vị Giám Mục mặt không còn hột máu bùn rùn tay chân miệng thêu thào: "Xin ba Thầy cứ tiếp tục cầu nguyện... như xưa!!!"

Leo Tolstoy không viết thêm nữa. Nhưng tác giả của trường thiên tiểu thuyết nổi tiếng "Chiến Tranh và Hoà Bình" chẳng cần phải viết thêm một chữ một giòng! Ba thầy dòng kia đã có thể chạy như bay trên mặt nước vì tâm hồn chất phác đơn sơ và hoàn toàn phó thác vào Thiên Chúa đã biến họ thành thánh sống, như Ralph Waldo Emerson đã viết: "Chúng ta xét đoán sự khôn ngoan của một người vào niềm hy vọng của người ấy."

Mỗi ngày, có biết bao nhiêu người tốt nghiệp với bằng này cấp nọ, nhưng đó có phải là sự khôn ngoan? Khôn ngoan và kiến thức là hai điều hoàn toàn khác biệt. Như trời với đất. Như ngày với đêm. Như biển rộng với sông, hồ. Kiến thức dễ dẫn đưa đến khôn ngoan nhưng kiến thức không phải là điều kiện tất có và đủ để đạt đến khôn ngoan. Nói một cách khác, kiến thức thường dựa vào sức người trong khi muốn đạt đến khôn ngoan thì chỉ và chỉ có thể cậy trông và phó thác tuyệt đối vào Thiên Chúa. "Kiến thức," như Lão Tử nói, "là biết người; khôn ngoan là biết mình." như Thomas Jefferson đã minh chứng: "Sự thành thật là chương đầu tiên của cuốn sách khôn ngoan."

Khôn ngoan là biết mình. Và cũng biết người. Và học hỏi nơi người. George Bernard Shaw đã nói là "chúng ta được khôn ngoan không phải vì những tư liệu trong quá khứ nhưng là trách nhiệm của chúng ta trong tương lai." Nói một cách khác, khôn ngoan không phải là sách vở từ chương, nhưng là chính kinh nghiệm đời mình. Và lưu truyền cho những thế hệ tương lai mai hậu.

Khôn ngoan là cậy cho con cháu chúng ta đức tin vào Thiên Chúa Toàn Năng hơn là vào sức mạnh con người. Viên luật sư hần đã lý luận rằng lửa tuy nóng nhưng chưa chắc đã chết

ngay; rắn tuy độc nhưng vẫn còn cơ may cứu chữa. Và anh ta đã chết chỉ vì tin vào mớ kiến thức hạn hẹp của mình. Còn kẻ sát nhân sống sót vì hẳn ta hiểu rằng những con sư tử bị bỏ đói lâu năm thì làm sao còn sống được. Đôi khi cuộc sống chỉ cần một chút kinh nghiệm đời. Một chút khôn ngoan của Solomon...(Lm Nguyễn Khoa Toàn)

Những Lọ Đựng Muối Tiêu

Sưu tầm là một giải trí rất phổ thông hiện nay. Người ta sưu tầm tem, nhãn hiệu, lon bia, chai lọ, sách quý... và lâu lâu đem triển lãm.

Tại một nhà thờ nọ tại Chicago bên Hoa Kỳ, trong một cuộc triển lãm các vật sưu tầm, người ta thấy có cả một khu dùng để triển lãm các lọ đựng muối tiêu. Một ông khách nọ vừa bước vào, sau khi mua một cái bánh Hamburger ở cửa vào, đã vội vã đi một vòng quan sát. Khi tới khu triển lãm các lọ đựng muối tiêu, ông mới sực nhớ ra cái Hamburger của mình nhạt quá. Thế là ông đã cầm lấy một lọ muối và xốc nhiều lần. Nhưng xốc đến lọ thứ mười hai mà ông vẫn chưa thấy muối. Ông đành phải trở lại cửa xin người bán hàng cho ít muối và phàn nàn: "Gần hai trăm cái lọ muối thế kia mà không có lấy một hột muối".

Đó là hình ảnh của cuộc đời Kitô chúng ta. Mang lấy danh hiệu là muối đất, nhưng lắm lúc chúng ta chỉ là những lọ trống không. Muối dùng để ướp đồ ăn cho khỏi ương thối. Muối dùng để sát trùng, chữa những vết thương. Muối dùng để nêm cho thức ăn được thêm đậm đà... Trong một xã hội đang thối rữa vì những tệ đoan, người Kitô cần phải là muối để thanh tẩy và đem lại cho cuộc sống thêm đậm đà hương vị. Một lời nói, một hành động của chúng ta, nếu có chút muối của Đức Tin, Đức Ái sẽ mang lại cho những người xung quanh niềm vui và sức sống. (Trích sách Lê Sống)

Vết Thẹo Nơi Bàn Chân

Ông Khẩu Chuẩn, người đời nhà Tống, đất Hạ Bì, lúc nhỏ là một cậu bé lêu lổng, ham chơi. Bà mẹ vốn là người nghiêm khắc, nên thường hay quở phạt ông. Tuy nhiên, tính nào vẫn tật ấy, Khẩu Chuẩn vẫn không thay đổi. Một hôm, ông trốn học đi chơi, bà mẹ giận quá cầm quả cân ném phải chân ông, máu chảy đầm đìa... Từ đó, ông đã bỏ hẳn tính lêu lổng phóng túng, chỉ lo chuyên cần học tập. Về sau đỗ đạt, ông được bổ làm tể tướng. Mỗi khi sờ đến vết sẹo ở bàn chân, ông khóc nức nở: "Chính vết thương này đã làm ta nên người".

Sống là một cuộc chiến đấu không ngừng. Thương tích dường như là một điều thiết yếu trong cuộc sống. Vấp ngã là điều thường tình trong thân phận con người. Chúng ta không nhìn lại những vết sẹo trong tâm hồn để nuôi tiếc quá khứ, nhưng để nhận rõ dấu chỉ của một tình thương bao la cao cả hơn. Phải, Thiên Chúa mạnh hơn sự chết và tội lỗi của con người. Nói như thánh Phaolô: nơi nào tội lỗi càng nhiều, nơi đó ân sủng của Chúa càng dồi dào. (Trích sách Lê Sống)

Thu/Chi Tháng 6

Thu	Chi
\$ 821.00	\$ 445.89
Cha : Trần Đức Phương	(206)334-8422
Chủ Tịch: Nguyễn Thành Chiêu bdh_cdmartin@yahoo.com	(360)754-0865